

har misforstået, må hr. Ebbe Kalnæs spørge igen.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Det viser jo kun, hvor svært det er at forstå lovforslaget. Hvis fru Vibeke Peschardt ikke har fundet frem til de bemærkninger, hvor der står, hvad det er for nogle miljøorganisationer, og hvad det er for nogle betingelser, de skal opfylde, for at de kan gå ind og få en særlig ret til klageadgang. I beskrivelsen i bemærkningerne er det klart, at de organisationer, som modtager støtte fra den grønne fond, vil opfylde kriterierne for at kunne gå ind og få en særlig høringsret.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen det er jeg helt med på. Det synes jeg også er udmærket. Men i fru Helga Moos' første indlæg lød det jo, som om alle grønne organisationer, der kunne klage efter de her bestemmelser, fik statsstøtte, og det gør de jo ærlig talt ikke. Jeg mener heller ikke, at Greenpeace får det. Jeg mener heller ikke, at Danmarks Naturfredningsforening får det, og det er nogle af de mere markante.

Så er det rigtigt, at der er statsstøtte til nogle organisationer, og det er fint, at de også får en stemme i det her, synes jeg.

Søren Kolstrup (EL):

Det har jo hidtil været en meget sigende debat, vi har haft. Dette lille uskyldige forslag, der skulle bringe os et skridt frem mod lidt mere demokrati, lidt mere miljøvenlig politik, kan man ikke klare fra borgerlig side. Fra gammel-liberalistisk side er man nervøs for bureaukratiet. Og selv De Konservative kan ikke klare, at de organisationer, der forholder sig principielt til miljøspørgsmål, skal have klageadgang. Og endelig bruger man selvfølgelig EU som trænering, som et forsøg på at udsætte og udskyde loven.

Enhedslisten kan fuldt ud tilslutte sig hovedsigtet med L 170, men lad mig straks sige, at når vi nu er ved at skændes med det borgerlige Danmark, så synes jeg, at vi skal gøre det langt mere grundigt, for den konkrete udformning kan blive langt bedre.

Principielt må jeg sige, at det er fint at give borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutninger, som berører miljøet, sådan som det

lød fra FN's konference i sommeren 1998, og det er fint, at Danmark tager førertrøjen på. Det er en rigtig målsætning og bemærkelsesværdig i en tid, hvor den nyliberale bølge giver borgerne færre muligheder for at deltage i samfundsanliggender, altså i rollen som almindelig borger.

Når det så er sagt, skal jeg sige, at der er nogle punkter, hvor vi vil, at forslaget skal forbedres, for at vi fuldt ud kan tilslutte os det. Vi er forundret over, at en lang række områder er friholdt fra denne konvention. Det gælder trafikprojekter, det gælder kemikalier, og det gælder vandløbsloven. Vi finder, det er vigtigt at få belyst, hvorfor disse vitale områder er undtaget. Enhver ved jo, at trafikplanlægning kan underminere smukke miljømål, og vi ved, at uønskede kemikalier får en stigende og allestedsnærværende betydning i vor dagligdag.

Det andet punkt, jeg godt vil fremholde, er, at den demokratisering, vi her har at gøre med, utrolig nøje følger offentlighedslovens spilleregler, og i en situation, hvor vi udliciterer mere og mere, og hvor vi lægger offentlig forvaltning ud i særlige selskaber, er det for Enhedslisten meget afgørende at høre, hvor grænserne for det her lovforslag går.

Der skal ikke være tvivl om, at vi ønsker, hvis man stadig væk i det her samfund vil fastholde udlicitering, stadig væk vil fastholde, at noget lægges ud som offentlige aktieselskaber, at den her lovgivning uindskrænket kommer til at vedrøre alt, som har at gøre med en offentlig miljølovgivning. Det skal ikke være sådan, at man kan krybe uden om den her lovgivning ved at udlicitere eller ved at ændre på forvaltningsloven. Det vil jeg gerne have en nøjere kommentar til fra ministerens side.

Til sidst vil jeg godt understrege, at vi er enige i sigtet med lovforslaget. Vi er også enige med ministeren i, at det er godt at få det her lovforslag fremsat. Det borgerlige Danmark kan slet, slet ikke tåle, at det bliver udskudt. Det vil bare friste dem til yderligere udskydelse og yderligere udskydelse, og derfor kan den ikke gennemføres hurtigt nok. Lad os få den forbedret, så man også i det borgerlige Danmark kan forstå, at vi er nøje, der vil en miljøpolitik.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg noterede mig fra Enhedslistens ordfører, at man skosede de borgerlige for, at de var bange for bureaukratiet. Ja, det problem har Enhedsli-